

Čtož je něto sam poniža ako góle, ten jo ten nejwětšy we tom něbjasem fralejštwě.

A čtož jedno take góle gorej we smjo we mojom měnu, ten we smjo mě gorej.

Čtož pak jadnogo tych małych, do mno wěreznych pogorščuju, tomu bučo lepej, gaby mlynski kamen sa joga šchyju buč powěšony a won salaty we dlymi togo morja.

Běda tomu śwětu togo pogorščowanja dla: wono ga derbi pogorščowane psich, glich běda tomu złowětoju, psches kotaregož pogorščowane pschizo.

Čaž pak twoja ruka abo twoja noga schi pogorščuju, ga wotrub ju a chych ju wot je; wono jo tebe lepej ako chromy abo ako pobědny do žyweńa nutich bysch, ako dvě ruze a dvě nose měsch a bysch chychony do nimerneho hogna.

A čaž twojo hoko schi pogorščuju, ga buterń jo a chych jo wot je, pscheto wono jo tebe lepej, s'jadnym hokom do žyweńa nutich bysch, ako dvě wozy měsch a do hognezego pjakta bysch chychony.

Gledajšcho, aby jadnogo tych małych nesanižowali; pscheto ja žeju wam, až jich janžele na něbju stawne wiže to hobližo mojogo Woščza na něbju.

Pscheto togo złowěka syn jo pschisček sdžaržat to sgubjone.

Dajšcho nam, l. p! s togo š. evangelia hobmyšlišch: To žognowane gmějnstwo tych złowěkow s tymi śwětymi janželami, a gledašch:

I. We zom wono hobstoj,

II. Kotare złowěki togo samego je chwalisč mogu, a

III. Take to žognowane jo.

Psches šchfne fraje schicho žo janžel hokoło; jož namžo wočo wižesč, won sam pak wiži šcho. Wen jo na něbju domagny, wot lubeg Boga pošlany.

Won žo wot doma k domu po rědnych žišchach, kenz s mamu abo s nanom šu w schichych komorkach. Tam bydli rad a wostańo, a takem žišču bliško jo.